

Så kom dom då till slut, resultaten från Mullsjötävlingarna. Nu skall vi se hur mycket jag kommer ihåg från Open-12 racet.

Kvalet vanns av Tobias Lestrell på 3.5291 före Landrud 3.5533 och junioren Marcus Andersson 3.5815. Guss och Helgesson var också under 3.60.

Med 31 startande blev det fyra finaler med sju förare i final-D. Denna final vanns överlägset av junioren Jonas Wågman med 528.89, nästan 100 varv före tvåan Johan Thorsson 432.20, som var knappt ett varv före Peter Kenell 431.64. Här ställde tävlingens andra flicka upp, Ida Hallén, men hon hade oturen att tidigt hamna på så kallat dubbelspår och bilen for i sargen med en väldig smäll. Bilen kom tillbaka på banan igen men hon fick aldrig chansen att visa hur duktig hon är.

Final-C såg också en överlägsen vinnare. Det var Kennet Signal som fixade 561.44, 58 varv före ännu en GO-69:are, Robban 503.28. Här var det också ett knappt varv ner till trean som var junioren Martin Helge 502.77. Hemmasonen Loffe hade mycket trubbel och bröt loppet. Pierre Gryth hade också många depåbesök men kämpade till the bitter end, men kunde inte bli annat än sist.

Final-B var lite jämnare, här vann Ove Halvarsson 585.62, bara 33 varv före Mats Andersson 552.28. Jag hade en bil som hängde med i början men sackade mer och mer, och jag hade bara två förare med trubbel bakom mig. Det var Thomas Schüler och Pontus Sandberg. Denna final hade två juniorer på startlinjen och det blev Eric Signal som vann den fighten med 521.41 mot 507.17 för Danne Ax.

I final-A stod segerstriden mellan "Guss" och "Drutten", detta sedan det varit en massbilkrock i karusellen. Det var Tobias bil som tog mest skada där. Landrud var den ende som kom över 600 varv och var åtta varv före Anders. Esther körde mycket bra och lade beslag på tredjeplatsen med 577.85, men tredjeplatsen totalt gick till Ove med sina 585.62. Junioren Marcus Andersson pajade bilen och fick bryta efter 484 körda varv, det blev en femteplats bland juniorerna.

Seniorer

1.	Michael Landrud	Hjärup	602.95
2.	Anders Gustafsson	Vimmerby	594.78
3.	Ove Halvarsson	Västerås	585.62

Juniorer

1.	Jonas Wågman	Boxholm	528.89
2.	Eric Signal	GO-69	521.41
3.	Danne Ax	Åtvidaberg	507.17

GOTHENBURG 1000

Så var det dags för vår stortävling som inte blev lika stor som vanligt. Det kom inga engelsmän och norrmännen snöade inne. Sedan åkte några till warm-up i vingbils-VM. Startfältet blev 4 finnar, 3 danskar och 24 svenskar.

Finnarna kom redan vid tolvtiden på fredagen och hade nästan banan för sig själva i fem timmar, innan det började strömma in lite fler förare. Suomipojkarna tog verkligen tillfället i akt och tränade flitigt.

Det blev ytterligare nästan tre timmars träning på lördag. Det hände en lite kufisk grej under denna träning. Mikael Svensson råkade köra av och skulle rusa iväg och hämta sin bil. Han blev uppmärksammad på att någon vänlig själ satte på hans bil igen. Han vände snabbt om för att fortsätta sin träning och märkte inte att han hade en stor pelare framför sin. PANG sa det och näsan höll på att gå i kras, men som tur var hände det inget allvarligt. Pelaren höll den också.

På lördagen kördes Saloonklassen och 31 bilar skulle ut på banan i 8 x 5 minuter. Först var det dock kval och här satte Landrud nytt banrekord med över två tiondelar. 5.041 lyder det nya rekordet på. Även tvåan slog det gamla rekordet, Micke G-son körde 5.231, Janne Ekman hade tredjebästa tid med 5.270. Bäste junior blev Eric Signal med 5.511. Final-D vanns av Lasse Pettersson på 361.85 före åtvåidabergsjunioren Danne Ax 343.85. Skåningen Kai Embrey blev trea 332.55. En annan skåning, Sven-Erik Ohlsson knep fjärdeplatsen trots en del trubbel. Övriga tre hade större problem och kunde inte blanda sig i striden.

I final-C var det Harri Nykänen som var otursgubben. Det blev en riktigt jämn final där det endast skiljde fem varv mellan ettan och femman. Christer Helgesson gick segrande ur striden med 376.05 följd av Dan Gustavsson 374.50, Justus Pohjasniemi, Mikael "Plattnos" Svensson 372.20 och Kari Sinisaari 371.70. Robin Lundmark och Pigge Elfström hade inte riktigt bilar för att hänga med de övriga.

Även final-B hade en otursgubbe och det var Pierre Gryth. Uffe Törn var klar vinnare men vilken härlig fight det var om andraplatsen. Inför sista bytet låg Lasse Törn och Eric Signal på 341 varv och Eric Noltensmejer på 340. Lasse hade näst ytter och de båda andra ytterspår. Om det var spåret som avgjorde vet jag inte men Lasse körde 51, Eric S 49 och Erik N 46 och det blev den inbördes ordningen. Mia Ekman kom strax efter dessa men sen var det ett hopp ner till Robban och unge Heikki.

Hur skulle det då gå i final-A? Landrud var överlägsen och ledde som mest med 15 varv. Figheten stod även i denna final om andraplatsen, och det blev en riktig rysare. Det var G-son, Kennet och Janne som kämpade sida vid sida. Janne hade sämsta spåret, nämligen svart, och inte nog med det, karossen hade släpat under ena hjulet och slitit djupa fåror i däckets under förra spåret. Att stanna och byta var inte att tänka på. Det blev Kennet som blev den som jagade tapprast, men med nerverna utanpå lyckades Janne hålla undan med knappa varvet. Övriga var aldrig med i striden.

1.	Michael Landrud	Hjärup	416.15
2.	Janne Ekman	GO-69	409.05
3.	Kennet Signal	GO-69	408.20

Efter detta blev det träning I Eurosport-24. Mia gick och tog upp beställningar på pizzor så vi skulle få något inombords. Mia och jag åkte sedan och köpte 22 pizzor, och när vi kom tillbaka efter nästan en timma kunde vi börja mätta våra magar.

När vi smält maten i lugn och ro var det dags för ett litet speedwayrace. Då man inte kan vara varken färre eller fler än 13 förare, fick vi köra ett kval för att få fram vilka som skulle få delta i speedwayracet.

Kvalet gick med min byggda hårdplast-BMW med hästsläp. Alla fick köra ett varv och de som hade de 13 snabbaste varvtiderna fick vara med i finalen.

Robban fick TQ med 17.008.

Det fordrades en tid under 24 sekunder för att kvalificera sig. Då det var många som välte med ekipaget så var det en del som hade tider på nästan minuten.

Finalen gick med klubbens hyrbilar, och alla fick köra en gång med varje bil och mot tre olika förare varje gång. Man får 3 poäng vid seger, tvåan får 2 och trean 1 poäng. De som inte skulle köra vanlig bil fick vara med om att köra om ett pris, men då var det tvungna att ta en snaps före varje heat de skulle köra. Detta hindrade inte "Drutten" från att vinna alla sina heat och vann på maximala 12 poäng. Tvåan Lasse Törn hade en seger och tre andraplatser och fick ihop 9 poäng. Robban blev trea på 8 poäng trots att han körde blankt i ett heat.

Kvällen avslutades med ytterligare lite ES-24 träning.

På söndag var det 25 bilar till start och vi beslutade att kvalvinnaren skulle gå direkt till final, och sedan körde vi tre semi med åtta bilar i varje, 8 x 3 minuter. Landrud som kört under fyra sekunder på träningen var rätt säker på att ta ännu ett banrekord, men så blev det inte. Han fick inte den rätta kontakten, men fixade finfina 4.184. De som utmanade var främst finnarna. Kari körde 4.299 och Harri 4.338. Det blev till sist Justus som visade sig tuffast, han klämde till med exakt samma tid som Micke och vann kvalet på bättre backtid. Eric Signal blev även här snabbast bland juniorerna med 4.429.

Semi-C var ett litet rufflarheat. Christer fick bryta efter halva racet med skadat chassi. Pierre Gryth åkte in och ut i depå, och Simon Gustavsson hade drevras. Inför sista bytet ledde Kennet Signal med tre varv före Sven-Erik Ohlsson. Tyvärr fick Kennets bil karossen in i drevet och det var nästan omöjligt att få loss den. Detta gjorde att han ramlade ner till fjärdeplatsen. Sven-Erik vann drygt två varv före Noltensmejer, som var tre varv före Lasse Pettersson.

I semi-B tampades Janne i toppen då bilen slutade att fungera, han hittade aldrig felet och bröt efter halva racet. Anders Gustafson var överlägsen och såg ut att ha Lasse Törn som enda hot. Lasses bil tröttnade dock på slutet och han dalade mer till fjärdeplatsen. Striden om andraplatsen stod nu mellan Mia och unge Heikki. Mia fick se sig slagen med tre varv. Övriga tre, Berra, Danne och Kai slutade i nämnd ordning i det slagna fältet. Landrud var till en början överlägsen i semi-A och körde här snabbare än i kvalet och noterades för 4.123, men på tredje spåret kroknade motorn och han blev tvingad att byta. Han var borta i nästan två minuter och såg väl nästan ut att vara borta från en final. Inför sista bytet låg han på en niondeplats totalt och med en 40-runda var finalplatsen klar. Kari vann på 295.90 före Nörkjaer 291.35 och Harri 289.85. Thomas Schüller körde 277.15 och missade finalen med ett varv. Mia var tre varv från finalen.

När semi-A körde sin warm-up hade Lorin kopplat sitt handtag fel och när strömmen slogs på sa det PANG i sargen med drevras till följd. Han fick aldrig ordning på bilen och bröt till sist. Eric Signal körde 280.20 och var den ende GO-69:are som nådde finalen. Till final gick alla fyra finnarna, dansken Lars Nörkjaer, "Guss", "Drutten" och Eric. Två juniorer i finalen, det är bara att lyfta på hatten och säga grattis.

Finaldags 8 x 5 minuter. Tyvärr lossnade Heikkis pinion på uppvärmningen. Hans pappa Kari satte sig för att fixa detta, men vi ordnade naturligtvis så att han kunde vara med i starten. Janne hjälpte Heikki med reparationen. Harri fick en tidig kraftig smäll och tvingades i depå. Eric hade drevras och stackars Heikki körde sönder ett bakaxellager och blev tvingad att bryta. Landrud som började på svart tog trots detta en ledning med sju varv efter 5 körda minuter. Han var sedan helt överlägsen och kunde kosta på sig ett däckbyte i lugn och ro på slutet och ändå inte vara hotad. Anders som tappade en del i början, körde upp sig till en andraplats. Justus såg ut att ha tredjeplatsen vikt till sig men Kari ville annat. Justus bil hade knappt några däck kvar och kunde bara köra 57 varv på sista spåret. Kari klämde till med 63 och tog bronspengen med 5/100 delar till godo. Lars var femma dryga fem varv efter finnarna. Landrud skall nog vara glad att han inte fick TQ och gick direkt till final, för då hade han väl drabbats av det som hände honom i semi. Då hade han inte stått som segrare.

1.	Michael Landrud	Hjärup	492.20
2.	Anders Gustafson	Vimmerby	485.45
3.	Kari Sinisaari	Finland	480.25

En annan jämn kamp i denna tävling var kampen om 14:e platsen. Både Noltensmejer och jag slutade på 256.35. Jag kom före Erik tack vare bättre kvaltid. Dagen avslutades med prisutdelning i båda klasserna. Alla finalister fick choklad och de tre främsta pokaler och choklad. Vi kunde konstatera att allt flutit på som det skulle. Inga förseningar och inga missöden. Så spreds vi med vinden igen, men vi lär väl se de flesta igen om fjorton dagar i Hjärup.

Bena

Till sist tre kortisar:

På ICA tänker man inte.
Där handlar man.

Mozart skrev mycket musik!
Ja, tonvis!

Stena Line grundat 1952, 1965, 1969, 1974, 1976....